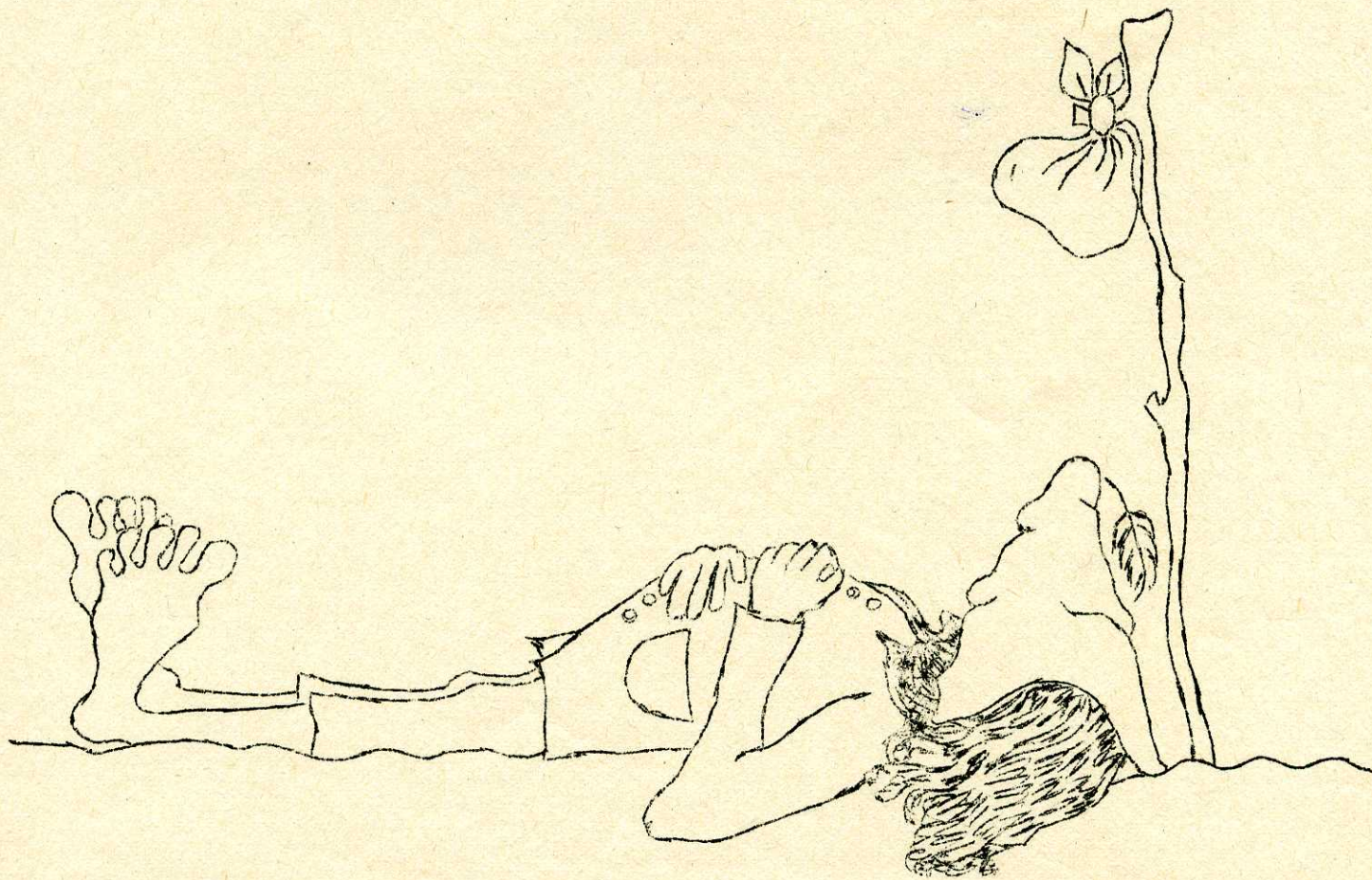

י' 36 חק

גליין מס' 29

4.11.77

פל סונקה

לחברה שלומות

המערכת המפוצלת מצטערת על שלא עלה בידם להעשירכם בגיליון נוסף לפני שבועיים. עורך משנה היה עסוק בכפוף רגלו מעבר ל- 80 מעלות, העורכת הייתה עסוקה מדיי בציוור קשויטים למרתון והעורך היה אורח של זלדה מזורגת מהסתובבה במדבר כשבועיים והעלתה האבק לפני הרמטכ"ל והאוגדונר-בקי צור מילואים. אין אלה תירוצים ואני מקווה שלא תחרצו דין אכזר לפני שיקול הנתונים הנ"ל. השבוע אנו חוזרים לראש הכותרות ומזכירים לכם פעם נוספת שתכתבו, מטומטמים. הועלו כבר נושאים רבים שבטוח שיש לכם מה להוסיף וחבל שאתם נוחנים לנושאים

חשובים לעבור לפני עינכם הקסוקריות.

אולי יש לכם מין פחד של פירסום דבריכם- אולי אתם חוששים שאתם לא ברמה הנאותה ואולי אתם סתם הרוב הדומם ששולט בכל, וכולנו.

קחו עט ונייר וחראו שיל מנת לכחוב אריך פשוט להינת קצת מסודר ולקחת את המחשבות לפי סדר ולשים אותם על נייר- צריך לדעת איך לחשוב על מנת שזה יובן גם מחוץ לכוחלי ראשך. אני מציע שבחור תרגיל ראשון- שבו לכם ולאחר 10 תרגילי נשימה בנחיר הימני קחו עט וכתבו על הנושא "החורף מזווית ראייה על זווית ראייה שכנגד", או על כל נושא אחר.

קריאה נעימה ובברכת " בשנה הבאה נצחוק על איילת השחר" נסיים.

הלם! הפתעה! שמחה פראית! יאוש טוטאלי! אמוק!.....
 אלה היו חלק מהתגובות שאחזו בתושבי הרחוב שלנו (רחוב הפנס ע"ש הפנס שבקצהו)
 אחרי המהפך הכלכלי "האדוק" ש"שורליך" הודיע עליו במהדורה מיוחדת "ל" מבט
 לחדשות" שהיתה ביום שישי, אחה"צ הודיעה רודה לאומה שההשפעה על הספקה
 קטנה תהיה קטנה...

בבהלת הקניות, נראו כמו מחושבי הצריפים חוטפים מהמדפים נייר טואלט וקפה.
 שני המצרכים המבוקשים ביותר לחורף ולמתנדבות ייבואו איתו.

בני גולדברג נראה הולך צמוד... לדולר!

לפני שבוע כמעט נאחזו את אילת, השבת לא ניצחנו ומה שיותר מעודד גם לא

הפסדנו לאילת השחר כהרולנו השבועי! - לא היה משחק!!!

מיכה נסע לקונגרס וכנראה שזאת הסיבה האמיתית למחלת ההפלות שחוקפת בימים
 טרופים אלה את צאן המרינו.

שני צעירים "פיטטונים" השתחררו מפצבא- ציון ואמיר. זה באמת מראה שהילדים

גדלים. עקב משבר המטפלות במשק הם התנדבו לפעוטונים ואחרי שעברו מבדקים
 קשים הם התקבלו.

מה שנקרא "אחרי לפעוטונים" או "הטובים לפעוטות".

בהקשר לפעוטונים, כמה פעונים התגיסו לצבא - אורך גרמוך ואהרון ואנחנו

מאחלים להם עליה מהירה בסולם הפרופיל.

דני נ. במילואים וכיאלו אותו איפה הוא משרת? הטיב בחיך ממזרי" ביחידת

מאבטחים מיוחדת ושיותר אסור לו לספר. בחופשה הקצרה שהיתה לו הצליח לשוב

את "לוחות הברית" או מה לנקרא *a sick bay rules*

והוא ממשיך להוביל בוויז ליל הבן משק שרשום הכי הרבה בפרוטוקולים.

זה בעצם הכל שהיה והכל שהיה בעצם. (לא זאת שאכלתי ביום שישי!!!) אז שתחזיקו

מעמד, ושהמעמד יחזיק אתכם.

איחי סלע.

(3)

כנראה יהדבריים המגונים ביותר, הנפשעים ביותר לאדם מסוגל לעלות על קצה
מוחו הם שלוש. שלוש האחרות הוא סמל עולם הפועל, העולם ההחונן שכל כך
שולט אצלנו. הראשון בהם- לפצה גרעינים האחרון הוא לעשן והתיכון הוא לירוק.
אני בילדותי ובכל שנות הילדותי הייתי משוכנע שהמעשים הנוראים ביותר הם לרצוח
לא לצאת לעבודה ואפילו לנאוף- ידעתי שישנם גם דברים אחרים, אך לירוק?
מה כל כך נורא בזה? ולפצה גרעינים- ערש החרבות של מערות האטלס והדלתא העשירה.
לעשן בכלל, מורי ורבניי היו מכורים לעשן מאז שפקחתי את עיניי ובכל זאת
אלו הן העובדות. היום בהכנסי לאוטובוס אגד המובילך מבירת הגליל למושב
הרומנים, נתקלו עיניי בשלט מעל לגברת שמנשמה "אין לירוק אין לעשן ואסור
לפצה גרעינים"- באמת- לי לא אכפת מפני שאני מעדיף לירוק על מגרש הכדורגל
ולפצה גרעינים בסרט ולאוו דוקא באוטובוס- ועישון?- עכשוו לאחר 4 חודשי
גמילה מעישון אני נגד ולא מוכן לשמוע שום טענה שבעד. השלט באמת לא הסמיר
את שערותיי, אך פחאום חשבתי והבנתי שמי שיושב בהנהלת אגד חסר מערכת מוסר
כמוני. הוא מגביל את הצבור בפעולות הנ"ל ואילו מקומם של רוצחים נואפים
ובטלנים- שמור באוטובוס. הצעתי לאגד "השלט" יוחלף בנ"ל; אין לרצוח אין
לנאוף, אין לטנות שם ה' לשווא- נסיעה יבשה.

(4)

מי שביקר לאחרונה (בעשרת השנים האחרונות) באיזור גן העדן הפראי, איפוא
שהעשבים ניחחו במלחמה את הדשא - בריכות הדגים של הפר הנשיא, בטח נחלק
באיזה דמות מוזרה ומסריחה עם כובע סמבל על ראשו המקריח, מסתובב עם נבוט
ביד כאשר שפמו מזדקר ועיניו מזרות אימה, זהו רבוחי חוסי בן דייבון
יא אומוך בן יוסוף לשבט אל הייב ונהפך לאגדה עוד בחייו. אפשר לפגשו
בימי שבח בין 9 בבוקר ל 7 בערב וביום חול בין 5-6 בערב וגם זה אם הוא
לא אוכל, לאחר מכן ומכתו מחוסי הוא סוגר את עצמו על מנעול ובריח ולא
מכיר אף אחד, אפילו לא אותי. זהו חוסי השומר לנו בבריכות. זה הוא חוסי
שיסלח לי זמני לא כותב את שמו המלא, שעליו נאמר וישמור החתול על השמנת
ושהוא אומר כל בוקר - שהכל ויקס. וכאשר רואה מכשיר חדש הוא אומר שזה
בטנט אלקטרוני וטוען שהברות לא בסדר, יעני? הפרות לא בסדר.
בקיזור חוסי זה אגדה עלובה למדיי, אבל מה לעשות, פעם התחתנו איתו ואי
להתגרש ממנו.
בוקר בהיר אחד אני מגיע לשטח וחוסי בין דייבוק יא אומוך בן יוסוף לשבט
אל הייב מתנפל עליי וטוען שיני בליקנים שוככים בצועים בבריכה.
אני חופס פיקרד ואומר חוסי, תוריד את הבגדים ותחיל לשחות אחריהם ואני
אסע בפטרוליים עם האוטו סביב הבריכה. חוסי, ידידי, לא חשב לרגע והוריד
את בגדיו. המכשיר שהיה תלוי בין רגליו היה משהוא בהחלט לא רגיל כנראה
שאבות אבותיו היו חמורים. הברנש החל לשחות ואני מעודד אותו בצעקות.
לאחר כמה קילומטרים טובים כאשר הפליקן עומה מחוסי צחוק, הצמדנו אותו
לפינה ואני נכנסתי המימה רענן מלא מרץ וחפתי את הפליקן, כאשר נוכחתי
במקורו האימתני העברתי את החיה בלי להסס לחוסי. הנ"ל יצא מהמים, הפליקן
בידיו מכשירוהבלתי יאומן מהנדנד בין רגליו כאשר הפליקן מנסה בכוחותיו
האחרונים לתפוס אותו. בדיוק באותו רגע נעצר ידנו אוטו, ויורדות ממנו
5 בנות! רבוחי זה היה כבר יותר מדיי לידידנו חוסי לעקל. הוא פתח בצעקות
אימה" וולאה איחן יא ובו איחן זה סור לפני כל חוקי הדת והבנות יראו לי את הזיין.
והוא מנסה להסתיר את הבלתי אפשרי אם הפליקן והחיה מנסה לתפוס לו, את הזיין.
והבנות ואני עומדים בצד וצוחקים. חוסי זועק השמימה וטוען לאחר מכן שאשתו
לא נותנת לו יותר מכיוון שא' יש לה 13 ילדים וב' מכיוון שראו לו.
חברה, אם המאמר גרוע פשוט תחלשו את הדף ותנגבו בו את התחת, חוסי לא יתנגד.

✓ מיל